

РЕШЕНИЕ

№ 6718

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Камелия Серафимова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8337** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП [населено място], чрез старши юрисконсулт А. срещу решение (без номер) от 21.07.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 15265/2020 г. по описа на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 13 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 506455-F527612 от 14.04.2020 г., издадено от началник на сектор на „Оперативни дейности“ – С. ЦУ на НАП - С..

С оспореното НП на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2, връзка с ал. 1 от ЗДДС, за неизпълнение на законово задължение на чл. 8, ал. 2 от Наредба Н – 18/13.12.2006 на Министерство на финансите (МФ).

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно. Счита, че не е допуснато съществено нарушение на императивните норми на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и така описаното нарушение в АУАН и НП е пълно, точно и ясно. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който да потвърди наказателното постановление с така определения размер на административното наказание.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се не представлява.

От пълномощника му юрисконсулт А. са постъпили писмени бележки. Претендират се разноски.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 11.11.2019 г. е извършена проверка на обект – ведомствена бензиностанция, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], обслужващи собствени МПС. Било установено, че в обекта са регистрирани зареждания на гориво за вътрешно потребление, като е използвана инсталираната и въведена в експлоатация в обекта Електронна система с фискална памет – тип „Т. 2007 KL“ – одобрена със свидетелство на БИМ № 141 FS/16.03.2012 г. с централно регистриращо устройство: РС и фискален принтер с индивидуален номер ISO007877 и номер на фискалната памет 1201647, регистрирана в НАП с № 3675779/30.10.2015 г., с което „Т.“ в качеството си на лице което е използва ЕСФП, не е изпълнил задължението си да приведе дейността си в съответствие с изискванията на тази наредба в срок до 30.септември 2019 г.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение АУАН № F527612/20.11.2019 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал с възражение, че ще представи такива в законоустановения срок..

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, поради липса на описание на извършеното нарушение и обстоятелствата, при които и е отменил НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на служител на касатора на 26.07.2021 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 29.07.2021 г. /вх. № 21042060/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят.

Настоящият състав на касационната инстанция приема изложените от СРС мотиви, с които е отменено оспореното НП.

Съгласно чл. 118, ал. 4, т. 1 и т. 4 от ЗДДС Министърът на финансите издава наредба, с която се определят условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, както и издаването на фискални касови бележки от фискално устройство и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и задължителните реквизити, които трябва да съдържат.

Въз основа на законовата делегация, от Министъра на финансите е издадена Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. /.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., фискалните устройства трябва да отговарят на функционалните изисквания съгласно приложение № 1 и техническите изисквания съгласно приложение № 2, а съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., фискално устройство от одобрен тип е устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания съгласно, ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9.

За да се приеме, че едно ФУ е одобрен тип, то следва да е одобрен тип ФУ от Българския институт по метрология (с издадено свидетелство за одобрен тип и вписано в публичния регистър), но и да отговаря на техническите и функционалните изисквания, регламентирани в Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

По аргумент от чл. 12, ал. 2, във вр. с, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, при промяна в техническите и/или функционалните изисквания към ФУ устройствата от съответния тип ФУ не са от одобрен тип.

Съгласно разпоредбата на § 8, ал. 1 от ПЗР към Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н-18/2006 г. /обн. ДВ бр. 10 от 2019 г., изм. ДВ бр. 26 от 2019 г. в сила от 29.03.2019 г., доп. ДВ бр. 75 от 2019 г., лицата, които използват ЕСФП, привездат дейността си в съответствие с изискванията на тази наредба в срок до 30 септември 2019 г.

В конкретния случай от доказателствата по делото се установява, че електронната система с фискална памет е одобрена със свидетелство на БИМ, № 141 FS/16.03.2012 г. след като ФУ има издадено свидетелство от БИМ, то с оглед разпоредбите на чл. 8, ал. 3 - чл. 11 от Наредба Н-18 е отговаряло на функционалните и технически изисквания на наредбата. Освен това същото е вписано в публичния Регистър на одобрените типове електронни системи с фискална памет за продажба на течни горива /ЕСФП/, воден от Българския институт по метрология, съгласно чл. 10, ал. 9 от Наредба № Н-18.

Според чл. 12, ал. 1, изречение, от Наредба № Н-18 свидетелството за одобряване се издава за срок 10 години или до промяна в техническите и/или функционалните изисквания към ФУ, произтичащи по силата на закон. Видно от данните на БИМ същото е издадено 2012 г., т.е липсват данни 10 годишният срок на валидност на удостоверението да е изтекъл към датата на проверката, а в НП не са посочени на кои точно променени технически или функционални изисквания, произтичащи по силата

на закон не отговаря описаното в НП функционално устройство при проверката на 14.04.2020 г., за да се приеме, че то не е от одобрен тип.

По този начин наред с неточното и непълно описание на нарушението от фактическа страна се нарушава и правото на защита на нарушителя, което включва в себе си и правото да разбере какво точно му се вменява във вина от фактическа страна, за да може да организира защитата си.

При описанието на деянието в АУАН и в НП не е посочено нито едно фактическо обстоятелство от което да е видно, кое точно задължение не е било изпълнено, за да е налице за него задължение да го приведе в съответствие с тази наредба, съгласно § 8, ал. 1, изречение първо от ПР Наредба № Н-18 от 2006 г. Следователно описаното от административно наказващият орган деяние не може да бъде квалифицирано като нарушение на тази разпоредба.

Във връзка с гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 21.07.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15265/2020 г. по описа на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 13 състав.

Решението е окончателно.